

DR KOVÁCS GÉZA

# MÁRIÁT

DICSÉRJE LELKÜNK



KORDA R.T. KIADÁSA



MÁRIÁT  
DICSÉRJE LELKÜNK  
ELMÉLKEDÉSEK SZŰZ MÁRIÁRÓL

IRTA:  
DR. KOVÁCS GÉZA  
HITTANÁR

BUDAPEST, 1947  
K O R D A R. T. K I A D Á S A

Nihil obstat. Dr. Stephanus Kosztolányi cens. dioec.  
Nr. 3558|1947. Imprimatur. Strigonii. die 18. Junii  
1947. Dr. Joannes Drahos vicarius generalis.

---

F. k.: Varga E. — Korda R. T. nyomdája, Bpest,  
VIII., Csepregy-utca 2. (Fel.: Schalf A.)

## ELŐSZÓ.

*„Kim van az égben, s te nélküled mit akarok a földön? Ha testem és szívem elfogyatkozik is, Isten mindörökké szívem sziklája és osztályrészem.”*

*A 72-ik zsoltár szavaival ajánlom Égbeemelt Nagyasszonyunk dicsőségére, katolikus magyar testvéreim szeretetébe e 12 kis elmélkedést.*

*Sokszor volt „hős vértől pirosult gyásztér” hazánk, de Boldogasszony Anyánk mindig felemelt bennünket a romlás mélységéből.*

*Hiszem, hogy ma is megteszi ezt, csak tiszteljük Őt, szeressük és kövessük Őt és örvendezzünk megdicsőülésén!*

*Mohács, 1947 május.*

SZERZŐ.

## BEVONULÁSRA I.

*Örvendjünk mindnyájan  
az Úrban!*

1. XII. Pius 1946 május 1-én kelt „Deiparae Virginis” kezdetű apostoli körlevele, amelyben a Boldogságos Szűz mennybemenetelének hit-tételként való kimondására vonatkozólag megkérdezi a világ püspökeit, az öröm rezdülését váltotta ki a hívő lelkekből.

Nagyboldogasszony ünnepi szentmiséjének is ez az első szava: Gaudeamus... Örvendjünk mindnyájan . . .

Fáradt, kimerült a világ. A háború romjai között vigasztalan szívvel jár az ember. Az öröm ritka virág lett. Nyugtalanok vagyunk, mert a gonoszság erői vették birtokukba a

civilizáció eredményeit. Hamis fényeket mutattak és mi azt hittük, hogy megmelegítenek bennünket; örömet ígértek és mi hittük, hogy betelik a szívünk. Istent nem adták a világnak és Isten nélkül a fény — megdermeszt; az öröm ürömmé válik.

2. „Az Úrban örvendjünk!” Igen! Másban igaz örömünk nem lehet. Isten szeret! Ezt tudom. S ez az örömöm. Szívem tisztán tartom. Ez kötelességem, de érdekem is.

Miért mosolyogtak a szentek? Assiszi Szent Ferenc, Lisieuxi Szent Teréz a szeretet himnuszát kiáltották bele a világba és a világ és benne a jó Isten, örömmel töltötte el szívüket. „A szív vidámsága élete az embernek és elfogyhatatlan szent kincse; az örvendezés meghosszabbítja az ember életét.” (Sir. 30, 23.)

3. Keresztény vagyok. Hitem az evangélium, a „jó hír”. Ezt szomjazza a világ. Ezt sugározom magamból a szenvedő, szomorú ember-

testvérek felé. Krisztus meghalt értünk. Szent Vére reng minden lelken. Ellenségeimen is. Szeressek tehát örvendező szeretettel. Ha ettől a szent örömtől tele lesz a lelkem, nem kell hordóról prédikálnom, nem kell vásárra vinni portékámat. Éjtszakai lámpás leszek és az igaz örömet szomjazó lelkek pislogó lángom köré gyűlnek.



## BEVONULÁSRA II.

*Szívem ünnepi szózat-  
tól árad . . .*

1. „És hívjátok ezen napot igen nagy és szentséges ünnepnek!” (III Mt. 23, 21.)

Szűzanya ünnepei kedves áhítattól illatosak. Régi néphit tartja, hogy szombaton még a Nap is kisüt néhány percre, ha sötét felhők borítják az eget. A szeretet a legszebb virágokkal díszíti oltárait.

Most a Mariológia koszorújába új virágot helyezünk. Hisszük mennybevételétl Testéből, a legszentebb termőágból Isten Fia született és a Szentlélek választott edénye nem lehet romlás, enyészet undokságának martaléka.

2. IV. Leo pápa 847-ben már vigi-

liát és oktávát ad a Mennybevétel ünnepéhez.

Az elesett, reménytelen emberiségnek a teremtés hajnalán Diadalmos Asszonyt ígért az Úr. Ünnepi szózatként árad a szava: „Ellenkezést vetek közötted és az Asszony között. Te sarka után leselkedel és Ő lábbal tiporja fejedet!” A gonoszlélek ármánykodásának eredménye a halál. Oh! Hogy félünk annak rettenetességétől!

A bűn nélkül fogantatott Szepőtelt megőrizte az Úr a halál undok következményeitől. A Sedes Sapientiae, a Bölcsesség Székét égbe emelte, mert méltó volt és igazságos, hogy amint előre megváltotta az áteredő büntől, mint az örök álmok elsőszülöttjét halottaiból is feltámassza.

3. Az ember nyomorúságától csalódott, megcsömörlött világnak a mélységből kiáltó éneke e hit. Nagy bajok és veszedelmek idején mindig Hozzá siettünk. Nagy mélységek für-

telmeiben mindig Őt szomjaztuk.  
A Tisztát, a Fehéret!

Ünnepi szózatból árad a lelkem,  
mert megtaláltuk a reményt! Biza-  
lom tölt el, mert vannak még em-  
berek, akiknek lelkében eszmék és  
eszmények tüze lángol!

## KÖNYÖRGÉSRE.

*Tetteinkkel neked nem  
tetszhetünk . . . a mi  
Urunk Anyjának közben-  
járására üdvözülhessünk.*

1. Isten kegyelme nélkül semmi vagyok. Még imádkozni, kérni sem tudok: „A Lélek segítségére van erőtlenségünknek, mert nem tudjuk, mikép kell kérnünk, amit kérünk; maga a Lélek jár közbe értünk szavakba nem foglalható sóhajításokkal.” (Róm. 8, 26.)

A Szentlélek Mátkájának közbenjárását kérem, mert tudom, hogy azért süllyedtünk olyan mélyre, mert a Lelket elfelejtettük. A lelket ki ne oltsátok! Ez a Boldogasszony üzenete vergődő korunknak. Lélek nélkül hústalan váz és érthetetlen sors életünk.

Hiszek abban, hogy van lelkem és nem felejttem el soha. Védem, óvom hazug eszméktől és áramlatoktól. Bátran kitárom a pünkösdi Vihar elé. Lelkemnek napfény kell, megszentelő kegyelem, a Szentlélek ajándékai és finom készség Isten sugallatainak megérezésére.

2. „Aki Atyám akaratát cselekszi, megy be Isten országába!” — mondja az Úr Jézus. Annyi van tehát bennem Istenből, amennyi tetteimen meglátszik. Merjek Istenért cselekedni! Mi lenne, ha egyszer azok mernének cselekedni, akiknek tiszta a lelkük?

Milyen nyugtalanság és tettvágy ég Isten ellenségeiben! Mintha éreznék, hogy kevés az idejük.

A szeretet sürgessen engem. Tőlem is függ, hogy Isten országa mikor épül ki egészen a földön!

3. Tetteimben Szűzanyám vezessen. Élete ez volt: Mindent Jézusért! Lehet-e szebb életprogramom? Ki

meri azt állítani, hogy a Boldogasszony élete szürke és szegényes volt, mert csak Názáretben és nem Rómában élt; mert háziszőttesben járt és nem bíborban, bársonyban. Ki emlegeti ma a vele egy időben élt híres asszonyokat?

A Boldogasszonyt ma is emlegeti és dicsőíti a világ. Miért? Mert él!

Én élek vagy Krisztus él bennem? Ami csak „én” bennem, mulandó és értéktelen; ami „Krisztus”, örök és végtelen.

Bátran élem egyszerű életemet, mert Jézusért élek!

## SZENTLECKÉBE I.

*Pihenőt kerestem . .*  
(Sir. 24, 11—13.)

1. A második Isteni Személy pihenő helye lett a Boldogságos Szűz, amikor ajkáról elhangzott a szó: „Ime, az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint.”

Izrael (Istennel küzdő) félelmes és rettegett Istene békét kötött az emberiséggel. A béke első szent dalát Szűz Mária énekli el a Magnificatban: „Magasztalja az én lelkem az Urat és örvendez az én szívem megváltó Istenem felett, mert ránézett szolgálója kicsinységére . . .” (Lk. 1, 46.)

„Az én békémet adom nektek!” — hallom az Úr szavát. Értsem meg, hogy békében akar élni velem az

Úr és pihenőt keres az én szívemben is. Azt akarja, hogy a Szentháromság lakóhelye legyek.

2. „Nincs békéje az istenteleneknek!” Ez a legnagyobb büntetése a gonoszoknak s ez a féreg rágja a mai világot is. Istent nem lehet kitaszítani a lelkekből úgy, hogy vele együtt a békét ne számúztuk volna.

Minél maradandóbb pihenő helye leszek az Úrnak, annál több lesz bennem az Ő békéjéből.

3. Betlehem éjtszakáján pihenő helye volt a Szent Szűz az Isteni Gyermekeknek. Mennyi öröm, angyali ének, pásztorok áhítata lengi körül e pihenő helyet! Így pihen-e nálam az Úr, amikor a szentáldozásban magamhoz veszem? Örömmel van-e nálam? Tőlem függ! Legyen áhítatomban egy kicsi a pásztorok hitéből, az angyalok öröméből és a Szűzanya szeretetéből.

A Boldogasszony ölelő karja volt pihenő helye Krisztusom testének a



keresztről való levétel után. A Pieta jelenetét könny, vér, fájdalom lila virágfüzére koszorúzza.

Néha oly száraz a lelkem, mintha élettelen volna. Néha oly sebes, véres, fájdalmas bennem minden, hogy könnyeim is égetnek vagy csak hangtalan zokogás kínoz. Eszembe jut-e ilyenkor: „Álla a keserves Anya keresztfánál siránkozva”? Oda borulok Krisztus keresztjéhez és szívemhez szorítom. Isten a szóltan fájdalmat is megérti s tőlem csak egyet kér: Várjam meg türelmesen Húsvét hajnalát!

## SZENTLECKÉRE II.

*Magasra nőttem . . .*

1. A földi nagyság lenyűgöz és legfeljebb csodálatot kelt. A Boldogasszony nem földi nagyság! Gyökerei, mint a cédrusfáé velünk közösek, közös talajból erednek, s ez a mi emberi öntudatunk öröme, de koronája már égi magasságba ér. Hús árnyékát, édes enyhületét mégis nekünk ajándékozza.

Minél több lesz bennem, ami égi, annál többet nyújthatok embertestvéreimnek.

2. Magasra nőtt a Názáreti Asszony, hiszen a világnak több száz-ezer templomában áll szobra, képe. A legszebb virágokkal kedveskednek Neki és az Ave Maria szün-

lenül visszhangzik öreg és fiatal,  
mosolygós vagy elfonnyadt ajkakon.

E magasság oly vonzó, oly meleg,  
hogy sem el nem vakít, sem el nem  
rettent. Mágnesként vonz és meg-  
tanít járni a kegyelmek útján és  
megtanít arra, hogy a megszentelő  
kegyelem állandó és gondos őrzése  
engem is magasra emel, élgig fel-  
emel . . .

3. Magasra nőtt előttünk mennybe-  
vételével . . . Ha meghalunk, lelkünk  
„másvilágba” kerül. Elhagyja a föld-  
et, kiesik a térből és időből és a  
szellemek birodalmában örökkévaló-  
ság, Isten látása vagy örök kár-  
hozat nyílik meg előtte. Az ember  
azonban csak akkor igazán ember,  
ha testből és lélekből áll. Lelkünk  
felölti a feltámadásban megdicsőült  
testünket és lesznek ismét eggyé:  
Emberre. Ekkor kezdi el a test is  
örök életét. Istennek ez volt első  
gondolata rólunk. A lélek titkos és  
kifürkészhetetlen kapcsolatban emeli

fel és teszi élővé az élettelen anyagot és ugyanakkor önmaga nem válik anyaggá, hanem e kettősség csodálatos művét produkálja: Az Embert.

Szűz Máriában ez az Ember dicsőült meg égbeemelésével. A Szentlélek a kegyelemmel és ajándékai-  
val előkészítette Őt a második Isteni Személy befogadására s mindezzel palmafává tette Őt, amelynek gyökerei még a földben vannak, de lombjai már a magasságba érnek és gyümölcse Jézus, Isten is (Magasság) s ember is (Mélység).

Tisztelettel bánok testemmel, mint a Szentlélek templomával és örök boldogságom részesével.

## SZENTLECKÉRE III.

*Illatozom, mint a fahéj  
és a fűszeres balzsam...*

1. Életünk nagyon szánalmas lenne, ha nem tekinthetnénk fel embertestvérekre, akik az örök élet hitének jó illatát árasztják magukból. Szentek történetében olvassuk, hogy haláluk után jó illatot árasztott testük. Égi ajándék volt ez, Isten kegyelmének a műve. Figyelmeztetés, hogy akiket Ő meg akar dicsőíteni, azokat megkíméli a halál, a bomlás visszataszító undokságától. Isten hatalmát látom abban, hogy testem visszatér a földre, ahonnan vétetett. Örömmel dolgozom lelkem üdvösségén, mert csak lelkem az, ami bennem örök.

2. Az örökké fiatal kereszténység-

nek legkedvesebb illata a Szűzanya tisztelete. Szent katolikus hitem őrizte meg tiszteletének frissességét, elevenességét. Láttam ikonokat, amelyeken merev aranyháttérből szenttelenül néz a Madonna a szemlélőre. A művészek talán az örökkévalóság változatlanságát akarták ezzel kifejezni, de inkább a szakadárság megdermedt lelke érzik rajtuk.

Vallásom élő áhítattal illatozza körül Megváltóm Anyját.

3. Él-e bennem is Szűz Mária tisztelete? Valóság-e Ő számomra? Lelkemben megrajzoltam-e szent Arcát? Nyugodtan elmondhatjuk, hogy Krisztus iránti szeretetünk zsinórmértéke Édesanyja iránt megnyilvánuló szeretetünk. Az Egyház tanítása szerint minden kegyelem közvetítője Ő és ha értékelem lelkemen a megszentelő kegyelmet, akkor határtalan bizalommal kell Hozzá fordulnom, mert az Ő édesanyjai keze

osztogatja szét az idők végéig a megváltás kincseit.

Boldogan mondom magam megváltott embernek és istenes félelemmel, de gyermeki reménységgel és bizalommal dolgozom lelki üdvösségemen, mert anyai szív adja az erőt küzdelmeimhez s tőlem csak azt kéri, hogy hagyatkozzam reá és higgyek abban: Krisztus Anyja, a bűnösök menedéke, segíthet rajtam.

## ÁTVONULÁSBA.

*A Király kívánja szépségedet.*

1. A Szent Szűz lelkét Isten különös gonddal formálta széppé. A második Isteni Személy, az Ige, aki által lett minden, a legtökéletesebb emberi testtel és lélekkel lép rajta, az aranyhídon keresztül a világba. Az angyal elragadtatva szól, amikor meglátja az imádkozó Boldogságot: „Malaszttal teljes.”

Új szépség jelenik meg benne a világon: Lelki szépség. Torz lelkek éltek eddig a földön. Hiányzott róluk a megszentelő kegyelem. A Szeplőtelen lelke volt a bűnbeesés után az első lélek, amelyben gyönyörködött az Úr is. El is halmozza ajándékainak sokaságával. Egyet-



len, páratlan virágszál lesz Isten zárt kertjében. Illatát csak az Úrnak leheli, amíg e földön jár, de megdicsőülése után már nekünk is jut szépségéből.

Köszönöm Uram, Szűzanyám szépségét!

2. Ami torz és rút van a világban, mi tettük azzá, megcsúnyult lelkű emberek, mert belekontárkodtunk Isten teremtő terveibe. Jó a Boldogasszony szépségére tekinteni és tudni azt, hogy e töretlen szépség innen, e sárgolyóról nőtt az égig. Itt élt Ő és itt dolgozott és szépen élt és szépen dolgozott, mert az Úr terveit hagyta magán megvalósulni.

Örök vágy ég bennem a szépség iránt. Öntudatosan keresem a lélek szépségeit és ha tiszta lesz szemem, meg is fogom találni!

3. Amikor az égi Király magának tartotta meg a Szent Szűz szépségét, e tettevel mindnyájunknak ajándékozta Őt. Ezt csodálom én a jó Is-

tenben. Mindent önmagáért alkotott, minden Őt dicséri tudatosan vagy öntudatlanul és e ténnyel mégis minket boldogít az Úr. Szűzanyám is a jó Istené és mindnyájunké. Szépsége ösztönöz a lélek szépségének értékelésére. Minél jobban elfelejtem önző magamat, annál több lesz bennem is e szépségből és annál jobban észreveszem ráncos arc, nyomorék test mögött, szegénységben, sőt gazdag palotákban is az emberi lélek szépségét.

Egyszerű, szerény, de szép virág akarok lenni, Uram, Teremtőm kertjében . . .

## EVANGÉLIUMBAN I.

*Az Úr lábához ülven,  
hallgatá az Ő igéjét . . .*

1. Isten igéjének hallgatásához szomjas lélek kell. Ha a kiszáradt földben nem lenne készség, nem venné be a termékenyítő esőt. A sziklában nincs meg e készség. Le is pereg róla az esőcsepp és a harmat sem járja át.

Minden lélekben megvan a hajlam az Úr igéjének befogadására és hogy vannak sziklalelkek, önmaguk tették terméketlenné magukat. Isten igéje szól hozzám. Ne zárkózzam el előle, mert tőlem függ, hogy meghallom-e szavát. A világ tele van zajjal és minél fejlettebb lesz a civilizáció, annál zajosabb lesz életünk. S e zaj, e hangos lár-

ma elnyomja Isten szavát a lélekhez és a lélek szavát Istenhez. Elvonulok tehát a templom csendes magányába és az Úr oltára előtt, Szűz Mária oltára előtt kitárom szívemet. Csak ennyit kér tőlem a jó Isten. A többi bízom reá: A csendben meg fogom hallani szavát!

2. Aki érezte már egyszer szemében az Úr tekintetét, szívében Isten Szívének dobogását, az megtanulja a túlságosan tevékenykedő, hangos és üres életet sajnálni és az Isten szeretetében szemlélődő lelkeket becsülni. Szűz Mária életében nincs hangoskodás és nincs lárma. Krisztusom is 30 évig csendben, elvonultságban dolgozott és csak három évig szórta lelkének kincseit a világba. E három év azután elég volt arra, hogy még akkor se tudjuk elfelejteni, ha akarnánk. Ha munkám és keresztény életem eredménytelenségét látom, kérdezem meg őszintén magamtól: Vajjon nem oka-e

ennek az, hogy kiszáradt és üres lélekkel végzem munkámat? Ha belül üres vagyok, ha nem látszik meg rajtam Isten szeretete, hogyan tudjak megtölteni másokat? Senki sem adhatja, amije nincs. Hideg lélekkel nem lehet lánggra lobbantani a lelkeket.

Názáretbe megyek Szűz Anyámhoz. Leülök lábánál és kipihenem fáradtságomat, megtöltöm szívemet szeretettel, jósággal. Ezt szomjazza a világ.

3. Imádkozom azért, hogy csak egyszer, egyetlenegyszer csendüljön meg bennem az Úr igéje. Gondosan ápolom lelkiismeretemet. Minden este megtisztítom a tökéletes bánattal. Lelkiismeretem szava Isten szava!

## EVANGÉLIUMBA II.

*Sok gondod van és sokat vesződöl, pedig egy a szükséges . . .*

1. Elromlott a szemmértékünk. A bokroktól nem látjuk az erdőt. A részekről az egészet. Aki belekeveredik a földi gondokba, rabszolgája lesz azoknak. Kábító méreggá vált földi életünk és úgy beletemetkezünk, hogy lelkünket is elsorvasztottuk. Egyszerűen nem veszünk tudomást örökkévalóságról. Érdeemes megfigyelni, miről beszélnek az emberek társaságban, autobuszban, vonaton . . .

2. A pogányság itt kísért közöttünk. Valahányszor új generáció születik a földre, újra kezdődik az Egyház munkája, mert minden nem-

zedéket kereszténnyé kell nevelni. Isten kegyelmének újra és újra át kell itatnia a lelkeket. Krisztus megváltói tevékenysége a világ végéig tart, de a világ végéig tart az eredeti bűn, a rosszra való hajlandóság és a szabadakarat is. Tragédiánk, hogy epedünk a szomjúságtól és mégis elzárkózunk az örök élet forrásától; látunk és mégis annyira vakok vagyunk; hallunk és Krisztusnak kiáltani kell: „Akinek füle van a hallásra, hallja meg!”

Valaki azt mondotta: „Jó lenne már kint lenni a temetőben. Azoknak nem fáj semmi”... A pusztulást is lehet kívánni, mert a megsemmisülésben van valami dac az élet kínjaival szemben. S ez korunk legfájdalmasabb eretnoksége. Ami bennem él, szeret és lelkesedik, gondolatokat termel és világot alakít át, nem szorítható bele sötét sírgödörbe. Ezt tudjam egész életem-

mel és gondjaim között ne felejtsem el az „egy szükségest”!

3. Kérem a Boldogságostól hitét, amellyel már itt e földön az örökkévalóságban élt. Lelkemnek kezdete volt, de vége már nem lesz. A halál álmom és a jó Isten birodalmában ébredünk fel. Addig is megértem a Szentírás figyelmeztető szavát: „Katonasors az ember élete a földön.” „Jó harcot harcoltam” — mondja Szent Pál. S ezt a harcot nemcsak a bűn, hanem az ellen a sötétség ellen is folytatom, amely el akarja feledtetni velem: Mindennél, ami e világon van, nagyobbra születtem.

A vágató és ideges világból Szűzanyám palástja alá menekülök és készülök az örökkévalóságra, a Vele való találkozásra.



## FELAJÁNLÁSRA.

*Mennybe vitetett Mária...*

1. A Mennybevétel hitigazsága: Szűz Mária halálával teste nem indult fölözslásnak, hanem nyomban a megdicsőült testek állapotába jutott.

A fölözslásban kifejezésre jut a bűn belső mivolta, a lázadás, a bomlás, valamint a sátán hatalma: a pusztítás, a rontás, a sátán országának lényegét alkotó belső ellenmondás külső érvényesítése, a kaoszba való visszatérés. (Schütz.) Az ősevangélium és az angyali üdvözlet szerint Szűz Máriának semmi köze nem volt a sátánhoz. Nem diadalmaskodott rajta tehát a halál borzalma sem, hiszen ez a bűn büntetése.

Mindenben megelőzött bennünket a Szent Szűz. Méltóságban, kegyelemben és megelőzött testi megdicsőülésében is. Boldogan hiszek ebben és áldom a Gondviselést, mert most, amikor az istentagadás anynyira erőszakos és arcátlan, a Szűzanyát állítja a világ elé és égi koronájába új gyémántot akar helyezni: Üdvözlégy, áldott légy égbe emelt Nagyasszonyunk!

2. Szűz Mária testi megdicsőülése a sátánnak újabb veresége. Ez talán a leggyakorlatibb tanítása napjaink számára megdicsőült Nagyasszonyunknak.

Úgy félünk és gyáván tudomásul vesszük a gonoszság terjeszkedését a földön. A föltámadt Krisztus szavát idézem: „Ne féljetekl” S a föltámadt Nagyasszonynak is ez az üzenete: Ne féljetekl A gonoszság akármekkora hullámokat vet, nem érhet fel Isten trónjáig, aki a zsoltár

szavai szerint lemosolyogja a sátán erőlködését.

Bízom Isten ügyének diadalában és kilrtom magamból azt a kishitűséget, amely fut fűhöz-fához és csak amikor már nincs másban reménye, fordul Istenhez.

3. „Az Istennel jára és eltűnék, mert Isten elvitte.” (Gen. 5, 24.)

A keresztény hagyomány, amely féltve őrizte a vértanúk és apostolok ereklyéit s oly szívesen zarándokolt el sírjukhoz, nem tud Szűz Mária sírjáról. Istennel járt a Boldogságos Szűz és Vele tűnt el. Pünkösdkor még ott találjuk az apostolok között. Az Ő nyugalma ad enyhülést nekik abban a feszült várakozásban, amellyel a Szentlelket várták. Amikor megérkezik az Erő Lelke és megtanítja saját lábón járni az apostolokat, a Szent Szűz eltűnik. Lelke ott remeg még Szent János és Lukács evangéliumában, hiszen tőle tudják meg Krisztus születésének

titkait. Szent János is azért ír oly szépen a szeretetről, mert beletekintett a Boldogasszony lelkébe. Eltűnt, hogy valóra váltsa jövődőlését: „Mostantól kezdve boldognak hirdet engem minden nemzedék!” „Örvendenek az angyalok és ujjongva áldják az Urat!” — mondja Nagyboldogasszony ünnepének felajánlási imája. Szűzanyára nézek és ujjongva kiáltom: Legyen áldott az Úr jóságáért, amit a Boldogságos Szűzben nekünk kinyilatkoztatott!

## CSENDES IMÁDSÁGRA.

*Legyen Urunk, néped  
segítségére az Isten Any-  
jának könyörgése . . .*

1. Szeretem katolikus hitemet nemcsak azért, mert az Igazság oszlopa és verhetetlen bajnoka, nemcsak vértanúi millióiért, történelmének páratlan szépségéért, hanem azért is, mert a Boldogasszony kultuszában az áhítat és tisztelet oly finom bensőségéről tesz tanúságot, ami csak a mi vallásunkban található meg ennyire elevenen és kedvesen. Jézus iránti szeretetünk már a kereszténység kezdetétől átsugárzik Édesanyjára is. A katakombák megőrizték az első századok Mária-tiszteletét és bizonyítja a 4. századból való pécsi katakomba is, hogy Pannónia földjén nagyon régen hiszik közbenjárásának erejét és hatékonyságát.

A Boldogasszony azzal, hogy szabadakaratóval hozzájárult a megtestesülés tényéhez, valóságos társ-megváltónk lett. Közvetítette a jó Isten legnagyobb kegyelmét: Krisztust. Imádkozó mindenhatóságnak mondják Őt a szentatyák. Bátran fordulok tehát hozzá személyes kéréseimmel. Ő egyengeti az utat, amely Jézushoz vezet és megtart szolgálatában. Per Mariam ad Jesum!

2. Az Egyház a mennybevétel ünnepének levezetésével is az ünnep titkáról szóló prédikációkban már kb. másfélezer éve hirdeti Szűz Mária mennybevételét, és most, amikor dogmaként akarja a világ elé állítani, azért teszi ezt, hogy fellángoljon hitünk és szeretetünk a Szűzanya iránt.

3. Égre törjön könyörgésünk a kígyótipró Asszonyhoz, mert megnövekedett a sátán birodalma. Az Ő tiszteletével induljunk a harcba, Mária segíts! Csengjen ajkunkon a kiáltás és a sátán rettegve távozik. Mária segíts! Imádkozom és ha kell,

jaigatom, ha a szokásos bűnök polipkarjai fojtogatnak. Ez lesz az erő, amellyel kiszabadulok a pokol öleléséből és visszaszerzem Isten fiainak szabadságát. Ez lesz a hatalom, amely megtartja idealizmusomat önmagammal és embertársaimmal szemben.

Mária segíts! Minden magyarnak ez legyen ma legszentebb imádsággal

## **ÁLDOZÁS UTÁNI IMÁDSÁGRA.**

*Az Ő közbenjárására  
minden fenyegető bajtól  
megszabaduljunk . . .*

1. Szentáldozás után lelkem telítve van feszülő erővel és bátorsággal. Krisztus szent Testét vettem. Az élet fenyegető veszedelmeivel szemben Ő az én támaszom és gyámoltóm. Jézus segítségével csak akkor lesz hatásos bennem, ha a szentáldozás kegyelmeit felhasználom. Tőlem függ a kegyelem mennyisége,

amikor lelkemet előkészítem befogadására. Tőlem függ a kegyelem felhasználása is. Ismerem gyarlóságomat. A szentáldozás Tábor-hegyéről az életbe visszatérve oly könnyen megféledekzem ígéreteimről. S mivel ismerem ezt a gyöngeségemet, a Szűzanya pártfogását kérem, hogy szabadítson meg ettől a fenyegető veszélytől. Sokszor önmagamnak vagyok a legnagyobb ellensége. Gyermekeként kapkodom a jelen élet csillogása után és a világ lármás forgatagában olyan könnyen megféledekzem a szentáldozás forró, édes perceiről. Ettől a lelki vakságtól, ettől a könnyelmű és sokszor tragikus feledékenységtől mentsen meg Szűzanyám jósága.

2. Egyre többet beszélnek kultúránk alkonyáról, egyre rémesebb képeket festenek az emberiség jövőjéről. Kétségtelen tény, hogy nagy veszedelmek fenyegetnek bennünket. Eltávozott az emberiség nagy része a kereszténység élő vízzel megáldott forrásaitól, és kereszténység nélkül csak pusztulás, kétségbeesés várhat



ránk. Szomorúan gondolok a milliókra, akik hallottak Krisztusról, de csak azt, hogy gyűlölni, eltiporni, emlékeit meggyalázni és megsemmisíteni kell. Láttam összetört feszületet. Krisztus testét darabokra tördelte egy istentelen kéz. Megrettenve gondoltam arra, hogy milyen fogalma lehetett ennek a szerencsétlennek Krisztusról? Akik Őt keresztre feszítették, nem tudták, mit cselekszenek. Minket, meghidegült szívű keresztényeket mi mentesít a felelőségtől? Előttünk az Egyház diadalmas története és gerinces harcai a jelenben, az Úr nevéből hangos a föld és még mindig vannak, akik hamis képet alkotnak róla. Krisztust helyesen ismerni annyi, mint szeretni. Szűz Mária kegyelmeinek ez most talán legfontosabb szerepe: Tanítson meg minket, akik hiszünk Szent Fiában, a helyes istenfogalomra; tanítson meg bennünket a hit szerinti életre és az igazi szeretetre. S a gyűlölködés vissza fog térni oda, ahonnan származik, a pokolba.

**A Keresztények Segítségé meg fogja**

akadályozni az emberiség öngyilkosságát!

3. Vallásomat fenyegető veszélyek nem múltak el. Ösztönösen érzi ezt népünk. Mint a villanyáram ütésére reagál minden olyan kezdeményezésre, amely hitünket veszélyezteti. Égbe emelt Nagyasszonyunknak, árva nemzetünk Patrónájának ez ma a legnagyobb ajándéka. Népünkben él a hit és hogyha a zászlókról, pénzeinkről le is került a Patrona Hungariae képe, annál mélyebben vésődött a lelkekbe.

Tanítsak meg mindenkit, akinek lelkéhez hozzáférhetek, a rózsafüzér imádságára. Fenyegető veszélyek idején ez a mi fegyverünk. Ezzel győztek keresztény őseink a 12. század társadalmi eretnekségei ellen és ez a szent imádság tanítja meg a világot Isten szeretetére és arra a nagy igazságra: Isten nélkül nem tudunk emberek lenni!



